

[Kulturministeren]

indgivet ansøgning om tredjeinstansbevilling til Justitsministeriet, og at sagen derfor muligvis vil gå videre til Højesteret. Jeg ønsker derfor ikke at kommentere den konkrete sag nærmere på nuværende tidspunkt.

Bortfaldet spørgsmål:

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 133, der var stillet af Hanne Andersen (S) til sundhedsministeren, den 13/11 1992 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Spm. nr. S 133

Til *sundhedsministeren* (12/11 92) af:

Hanne Andersen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange genindlæggelser der er på grund af infektioner, hvor mange ekstra senge(sygehus)dage infektioner er skyld i, og hvis en sådan oplysning ikke findes, vil ministeren da tage initiativ til, at dette merforbrug oplyses og ligeledes tage initiativ til at få oplyst forbruget af sygedagpenge på grund af sygehusinfektioner?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 5/11 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Rosing (S):

Det drejer sig her om en ændring af pensioner for statens tjenestemænd i Grønland, og ændringslovforslaget er en konsekvens af et overenskomstforlig fra den 13. september 1991, således at loven for statens tjenestemænd i Grønland kommer til at svare til den danske tjenestemandslov. Der er ingen problemer i den; det er en konsekvensændring.

Henning Andersen (KF):

Jeg er fuldstændig enig med den forrige taler. Jeg kan anbefale dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Steenholdt (V):

Nærværende forslag til ændringslov er en følge af overenskomstforliget; den slags ændringer af loven kender vi fra tidligere overenskomstforlig.

Med dette forslag opnås en grønlandsk tjenestemandslov svarende til den danske tjenestemandslov. Lovforslaget indebærer en administrativ forenkling, og nu må børnepensionstillægget for fremtiden blive udbetalt til barnet og ikke til den pensionerede tjenestemand.

Uden at komme ind på forslagens enkeltheder accepterer vi forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Også i SF ser vi dette forslag som en konsekvensændring af en overenskomstaftale, og den kan vi naturligvis støtte, som den foreligger.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiet vil i udvalgsarbejdet gå aktivt ind i arbejdet med det forslag, der her foreligger. Det er nok rigtigt, at vi får ændret statstjenestemandsforholdene også på Grønland, så vi går aktivt ind i sagen.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti har vi ingen problemer med dette lovforslag. Det er en naturlig konsekvens af det, der er i orden herhjemme, så vi kan tilslutte os.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige tak for den forventede meget positive modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober 1992 blev nedsat til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om en genforhandling af tjenestemændenes samordningsfradrag.

Af Bakholt (S), Lilli Gyldenkilde (SF) og Mimi Jakobsen (CD) m.fl.

(Fremsat 5/11 92).

Forhandling**Finansministeren (Henning Dyremose):**

Ifølge det foreliggende beslutningsforslag skal regeringen optage forhandlinger med tjenestemandorganisationerne om en ændring af tjenestemændenes pensionssystem. Forslaget sigter mod at opnå »en afbalanceret afvikling af samordningsfradraget, hvor der tages hensyn til pensionsdækningsgraderne«.

Det er en formulering, som jeg er glad for, fordi jeg synes, det er en formulering, der giver mulighed for den omlægning af samordningsfradraget, som jeg i forbindelse med forberedelserne af overenskomstforhandlingerne for 1993 allerede på regeringens vegne har gjort mig til talsmand for.

Det er jo sådan, at samordningsfradraget blev indført i forbindelse med en overenskomst og med tjenestemandorganisationernes tilslutning efter ganske grundige overvejelser, som så førte til ændring af folkepensionsreglerne i 1970. Ordningerne har så eksisteret uændret fra 1970 og frem til 1986. Der var altså 16 år, hvor der ikke skete noget i den pågældende sag. Men så tog firkloverregeringen i 1986 initiativ til at få afskaffet nogle økonomiske urimeligheder med det dobbelte samordningsfradrag. Vi fik lavet nogle lempelser, som vi var glade for og tilfredse med.

I 1991 blev der dels på grundlag af et forslag her i Folketinget, dels ved overenskomstforhandlingerne gennemført yderligere ændrin-

ger i samordningsfradragene, og nu er det så efter de ændringer, der er sket i 1986 og 1992, sådan, at en ændring i virkeligheden kun kan ske ved en samlet vurdering af pensionsdækningsgraden, idet man, hvis man skred til en umiddelbar afskaffelse af samordningsfradraget, ville komme i den noget barokke situation, at en række pensionister på de lavere løntrin ville få mere i pension, end de havde i løn. Og det er vel en almindelig forudsætning for vores arbejde her i Folketinget, at vi synes, det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor skal indtægten, mens man arbejder, også være højere, end når man går på pension. Det synes jeg er et godt og sundt princip, og det er også sådan, jeg forstår bemærkningerne i forbindelse med forslaget til folketingsbeslutning, når man taler om en afbalanceret afvikling, der tager hensyn til pensionsdækningsgraderne. Ved pensionsdækningsgraderne forstår jeg et tal, der er under lønnen.

Den type ændring er regeringen meget indstillet på at medvirke til. Det har vi faktisk, som jeg nævnte i min indledning, taget indledende skridt til i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger, og vi er altså meget indstillet på, som vi bliver opfordret til, at optage drøftelser med tjenestemændenes organisationer med henblik på en ændring som den skitserede. Og det er altså – som jeg har prøvet at antyde i den sammenhæng – vigtigt at have for øje, hvilken dækningsgrad tjenestemandspensionen så skal give i forhold til lønnen, og der må vel derfor være en øvre grænse for, hvor stor tjenestemandspensionen sammen med folkepensionen kan være.

Jeg vil altså gerne på det foreliggende grundlag sige initiativtagerne til beslutningsforslaget tak for initiativet; det ligger fuldt og helt i forlængelse af et initiativ, regeringen har taget i forhold til de kommunale og amtskommunale arbejdsgivere i forbindelse med overenskomstsforberedelsen, og vi glæder os til i fællesskab at kunne finde en løsning på problemet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Samordningsfradraget i tjenestemandspensionerne er meget upopulært og det med god grund, for i mange tilfælde virker det utrolig urimeligt. De urimeligheder vil vi fra konservativ side til livs. Derfor har vi også gennem en